

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

3254 *Reial decret llei 2/2011, de 18 de febrer, per al reforç del sistema financer.*

I

Les tensions a què s'ha enfrontat el sistema financer internacional des del començament de la crisi han dificultat el compliment de la seva funció essencial com a canalitzador del crèdit a l'economia. L'increment del cost i la disponibilitat de finançament han afectat seriosament el desenvolupament del conjunt de l'economia real, i han limitat les possibilitats de creixement econòmic. Les dificultats del sistema financer per complir aquesta funció principal de canalització de l'estalvi a les necessitats de despesa dels agents econòmics han assolit tant els pressupostos familiars, com, molt especialment, el finançament de les petites i mitjanes empreses, autèntic element nuclear del nostre teixit empresarial.

En aquest context, el conjunt de les entitats de crèdit s'ha enfrontat, a més de fer-ho a severes restriccions a l'accés al finançament, a un deteriorament relatiu dels seus actius, especialment dels relacionats amb el sector immobiliari, a un augment notable dels préstecs qualificats com a dubtosos i, finalment, a la disminució del seu negoci, com a conseqüència tant de la durada, intensitat i extensió de la crisi, com de la forta caiguda de l'activitat econòmica provocada per aquesta crisi.

La crisi ha posat de manifest la necessitat per part dels poders públics de garantir les bases per a l'existència d'un sistema financer competitiu i sòlid que faciliti la intermediació entre els posseïdors de recursos financers i els qui tenen necessitats d'inversió. Un sistema financer ben estructurat constitueix la principal garantia que l'economia productiva d'un país pot disposar del finançament que requereix per desenvolupar-se al màxim de la seva capacitat, i així generar riquesa i creació d'ocupació. Es pot concloure que tot aquest procés està basat en la confiança, en la integritat de les institucions i el bon funcionament dels mercats.

Aquesta importància del sistema financer justifica el caràcter prioritari i ineludible de la intervenció de l'Estat per assegurar-ne el correcte funcionament.

En aquest sentit, des del començament de la crisi s'han produït en el context internacional dos tipus d'intervencions. D'un costat destaquen les mesures destinades, si no al fet d'evitar, almenys sí a limitar les conseqüències de crisis futures del sistema financer en el conjunt de l'economia: el reforç de l'arquitectura financera internacional, l'enfortiment de la supervisió, i l'adopció de normes de capital noves i molt més exigents per a les entitats financeres en són exemples. D'una altra banda, destaquen les mesures de suport al sector financer, que els estats han adoptat individualment o conjuntament per recuperar la confiança i mitigar les pressions de liquiditat. En primer lloc, es van ampliar les cobertures dels sistemes de garantia corresponents. D'altra banda, davant la contracció i gairebé desaparició dels mercats de finançament majorista, alguns estats, en paral·lel al BCE, van articular mecanismes de foment de liquiditat. En tercer lloc, per fer front al deteriorament dels recursos propis dels bancs, es van portar a terme injeccions de capital públic en entitats, amb diferents graus de dificultats. Finalment, amb la finalitat d'aclarir el valor dels actius danyats dels bancs i facilitar la reestructuració de les entitats, alguns estats van aprovar ajudes per sanejar-ne els balanços i es van fer proves de resistència a un conjunt ampli d'entitats financeres.

El Govern d'Espanya, per la seva part, ha impulsat des del principi de la crisi una sèrie de mesures, que ara es completen amb el contingut d'aquest Reial decret llei, dirigides a facilitar l'accés al finançament de les entitats de crèdit, salvaguardar l'estabilitat del sistema, fomentar-ne la reestructuració i eficiència, i vetllar, en últim terme, per una canalització adequada del crèdit cap a l'economia real.

Aquestes mesures van començar amb el reforçament de la garantia dels dipòsits bancaris en sintonia amb el conjunt d'estats membres de la UE, seguit del suport a la liquiditat de les entitats de crèdit, que es va produir mitjançant la compra d'actius financers d'alta qualitat a través del Fons d'Adquisició d'Actius Financers (FAAF) i la prestació de garanties públiques a les seves emissions de deute. Posteriorment es va produir l'enfortiment dels procediments d'intervenció, disciplina i solució d'entitats inviables a través del Reial decret llei 9/2009, pel qual es creava el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària (FROB), com a complement a les actuacions que puguin portar a terme els fons de garantia de dipòsits. A més, com a manera d'incentivar el necessari reajustament de capacitat del nostre sistema financer cap a la dimensió requerida en el mitjà i llarg termini, va ser necessari articular un suport temporal a la recapitalització d'entitats solvents, a través de l'adquisició de participacions preferents per part del FROB, condicionada a la reestructuració de les entitats de crèdit sol·licitants. Finalment, s'ha produït l'enduriment de les normes comptables d'estimació i reconeixement del deteriorament dels crèdits dubtosos, i especialment de les garanties hipotecàries i immobles adjudicats en dació de pagaments i, de manera recent, s'ha enfortit la transparència a través de l'establiment d'un règim d'informació sobre la situació de balanç de les entitats, amb el detall de les seves exposicions i provisions per tipologia de préstecs, així com del seu pla de negoci i la seva situació de solvència.

Menció a part mereix la reforma del règim jurídic de les caixes d'estalvis aprovada pel Govern mitjançant el Reial decret llei 11/2010 i convalidada amb un ampli consens pel Congrés dels Diputats durant el mes de juliol de 2010. La profunditat de la reforma va suposar una fita històrica en el règim de les caixes d'estalvis amb l'objectiu d'assolir una més gran professionalització de la seva administració i direcció, i, sobretot, de dotar-les de capacitat per poder prendre formes organitzatives que possibilitin l'accés als mercats de capital bàsic. El marc jurídic creat el juliol és indispensable per afrontar els reptes actuals i futurs del nostre sistema financer i, més concretament, per posar en pràctica immediatament les mesures que conté aquest Reial decret llei.

Aquest conjunt de mesures ha contribuït a minimitzar l'impacte de la crisi global sobre el sistema financer espanyol i, molt especialment, sobre l'erari públic. Al mateix temps han propiciat el procés de reestructuració del sector financer més important i ràpid de la nostra història. Aquest procés de reestructuració ha estat especialment intens en el sector de les caixes d'estalvis, que en menys d'un any ha passat de tenir 45 entitats individuals, amb una dimensió mitjana de 28.504 milions d'euros, a estar integrat per 17 entitats o grups d'entitats, amb un volum mitjà d'actius de 75.452 milions. Aquesta reducció en el nombre d'entitats ha significat així mateix l'inici d'un procés de reducció en el nombre de sucursals i costos d'estructura, de manera que s'ha promogut un sistema financer més eficient i competitiu.

De manera addicional a la implantació de les mesures impulsades pel Govern de la nació, les entitats espanyoles es van sotmetre, el juliol de 2010, a unes proves de resistències extenses, ja que abraçaven la totalitat de les nostres entitats, i intenses, això és, amb supòsits molt severos, especialment pel que fa a l'evolució del crèdit al sector immobiliari i la construcció. La publicació d'aquests exercicis, amb detall exhaustiu per tipologia d'actius, va evidenciar la situació de solidesa i resistència del nostre sistema financer, i va mostrar que les entitats de crèdit espanyoles, amb molt poques excepcions (i poc significatives per al conjunt del sistema) estaven en una bona posició per afrontar situacions molt adverses i poc probables.

D'altra banda, les entitats també han reaccionat a les dificultats que presenta l'entorn actual adoptant mesures com ara l'increment de la seva base de dipòsits detallistes, la racionalització dels seus costos d'estructura, el reforçament del seu capital i el sanejament dels seus actius. Així, el conjunt del sistema bancari espanyol des del gener de 2008 fins al tancament de 2010 va reconèixer i va assumir pèrdues en el valor dels actius per un import equivalent al 9% del PIB mitjançant la dotació de provisions específiques netes, que lògicament han disminuït els seus resultats, la utilització del fons de provisió genèrica i per reconeixement de «valor raonable» contra reserves en els processos d'integració de caixes

d'estalvis. A més han portat a terme una recapitalització per un import aproximat del 3% del PIB, de manera que a dia d'avui el nivell de solvència del conjunt del nostre sistema és molt notable, amb un nivell de TIER 1 del 9,6% dels actius ponderats per risc, segons les últimes dades disponibles.

Per tal com aquesta és la situació actual del nostre sistema financer, l'evolució dels últims mesos de les tensions financeres a l'entorn de la zona euro ha generat dubtes sobre la capacitat del sistema financer espanyol. Per tal com la confiança constitueix el pilar últim d'un sistema financer, aquesta percepció corre el risc de crear una dinàmica indesitjable en la mesura que aquests elements d'incertesa poden dificultar encara més l'accés al finançament per part de les entitats, fet que al seu torn incrementaria la percepció de risc dificultant el flux de crèdit cap a l'economia, i erosionaria la capacitat de creixement, en un procés de retroalimentació negativa.

Per tant, és indispensable impedir el desenvolupament d'aquesta dinàmica i eliminar immediatament tota incertesa en relació amb el nostre sistema financer i, per extensió, amb el conjunt de la nostra economia. Per a això, és necessari garantir que cadascuna de les entitats que componen el sistema bancari espanyol presenten uns nivells de capital de màxima qualitat suficients per dissipar qualsevol dubte no només sobre la seva solvència actual, sinó també sobre la seva solidesa davant de tot tipus d'escenaris, inclosos els poc favorables encara que tinguin una probabilitat de materialització remota. D'aquesta manera s'aferma la confiança en el sistema bancari espanyol, fet que facilita l'accés al finançament a totes les entitats i es contribueix amb això a l'assoliment de l'objectiu fonamental de qualsevol sistema bancari, això és, la canalització fluida de l'estalvi cap a la inversió.

En aquest context, aquest Reial decret llei respon a un doble objectiu: d'un costat, reforçar el nivell de solvència de totes les entitats de crèdit, mitjançant l'establiment d'un nivell d'exigència alt amb relació al capital de màxima qualitat, amb l'objecte de dissipar qualsevol dubte sobre la seva solvència; i accelerar la fase final dels processos de reestructuració de les entitats, a través del marc indispensable creat pel Reial decret llei 11/2010. Aquests objectius han de garantir la funció del sector financer de canalitzar el crèdit a l'economia i que en el cas de les caixes d'estalvis es compagina amb l'objectiu indispensable del manteniment de la seva obra social.

Les mesures que preveu aquest Reial decret llei s'articulen en dos grans blocs: el reforçament del capital de les entitats i l'adaptació del FROB com a instrument públic per facilitar la nova capitalització exigida.

Quant al reforçament de la solvència, s'estableix una aplicació avançada i exigent dels nous estàndards internacionals de capital, Basilea III. Així, es fa l'establiment immediat d'un mínim de capital principal, amb relació als actius ponderats per risc, seguint bàsicament la definició que Basilea III estableix complir el 2013. Aquest nivell mínim de la ràtio de capital principal se situa en el 8%, i és del 10% per a aquelles entitats que no hagin col·locat títols representatius del seu capital a tercers per almenys un 20%, i, que, a més, presentin una ràtio de finançament majorista superior al 20%. Així, es tracta que les entitats es dotin d'un capital, de la màxima qualitat, suficient per garantir una solidesa elevada, i l'exigència és més alta per a aquelles entitats que tenen menys agilitat per captar capital bàsic en cas que sigui necessari.

A més, el Banc d'Espanya pot requerir a una entitat individual un nivell superior de capital principal en funció dels resultats d'exercicis de resistència que es puguin fer per al conjunt del sistema.

Els elements que integren el capital principal són, en línia amb el que estableix Basilea III per a 2013: el capital, les reserves, les primes d'emissió, els ajustos positius per valoració, els interessos minoritaris; i, addicionalment, els instruments subscrits pel FROB i, transitòriament, els instruments obligatòriament convertibles en accions abans de 2014 i que compleixin determinats requisits que garanteixin una alta capacitat d'absorció de pèrdues. Aquests elements són minorats pels resultats negatius i pèrdues, els ajustos negatius per valoració i els actius immaterials.

Aquests nous requeriments entren en vigor el 10 de març de 2011. A més, davant l'evidència que hi haurà algunes entitats amb dificultat per assolir aquest nou requisit de manera imminent, la norma ha dissenyat una estratègia progressiva de compliment.

Les entitats que el 10 de març no assoleixin el nivell requerit de capital principal tenen 15 dies hàbils per comunicar al Banc d'Espanya l'estratègia i el calendari amb què garanteixen el compliment dels nous requisits del 8% o 10%, de capital principal, segons que correspongui, abans del 30 de setembre de 2011. Aquesta estratègia, que pot preveure la captació de recursos de tercers i la sortida a borsa de les entitats, l'ha d'aprovar el Banc d'Espanya el qual, així mateix, pot exigir modificacions o mesures addicionals.

No obstant això, atès que es podrien suscitar algunes qüestions que podrien endarrerir el compliment, relacionades amb les operacions o tràmits que puguin haver de portar a terme les entitats, i que en alguns casos puguin ser nombrosos, el Banc d'Espanya pot autoritzar un ajornament d'un màxim de 3 mesos sobre la data anterior i, amb caràcter excepcional, en casos de sortides a borsa, i sempre que s'hagin complert un conjunt de fites que generin certesa sobre la decisió i la quantia de l'emissió, pot prorrogar l'execució fins al primer trimestre de 2012.

Una vegada completat el període transitori i quan les entitats hagin assolit les noves exigències de capital principal, i seguint l'estructura conceptual de Basilea III, que estableix un coixí de capital de conservació, l'incompliment conjuntural de fins a un 20% de la ràtio de capital principal exigida determina la imposició per part del Banc d'Espanya de restriccions que poden afectar el repartiment de dividends, la dotació a l'obra benèfica social, la retribució de les participacions preferents, les retribucions variables d'administradors i directius i la recompra d'accions.

Preveient la possibilitat que no totes les entitats puguin captar capital en els mercats de capital bàsic, el segon bloc d'aquest Reial decret llei modifica el règim jurídic del FROB amb l'objecte que la proporció de suports es faci mitjançant l'adquisició temporal d'accions ordinàries, en condicions de mercat, de les entitats que no compleixin els nivells de recursos propis exigits i que així ho sol·licitin, ja sigui de manera immediata o una vegada que, havent acudit al mercat, no hagin captat tots els recursos necessaris.

Aquesta mesura, que lògicament pot implicar l'entrada del sector públic en el capital social d'entitats de crèdit, s'ha dissenyat dins d'un marc d'estricta compliment de la normativa aplicable de la Unió Europea i de màxima protecció dels recursos públics.

Així, en primer lloc, el preu d'adquisició de les accions o aportacions al capital social s'ha de fixar conforme al valor econòmic de l'entitat, que és determinat per un o diversos experts independents que ha de designar el FROB, a través d'un procediment que ha de dur a terme el FROB, basat en les metodologies comunament acceptades i atenent el valor de mercat.

Quant a la desinversió, convé subratllar que la presència del FROB en el capital de les entitats és temporal, i que el termini màxim de tinença és de cinc anys. L'alienació s'ha de portar a terme per procediments que assegurin la competència. No obstant això, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, en el moment d'adquisició dels títols, pot establir els termes en què, en el termini màxim d'un any des de la data de subscripció o adquisició, revendria aquests títols a les entitats emissores d'aquests o a tercers inversors proposats per l'entitat beneficiària de la seva actuació. Aquest termini màxim pot ser de dos anys, cas en què es pot exigir a les entitats sol·licitants compromisos addicionals als previstos dins del seu pla de recapitalització. Les condicions d'aquesta venda han d'assegurar un ús eficient dels recursos públics i s'han de portar a terme en condicions de mercat, i han de complir en tot cas amb la normativa espanyola i de la Unió Europea en matèria de competència i ajudes d'Estat.

La vocació temporal del suport del FROB en l'aportació de capital bàsic determina que la inversió es faci mitjançant l'adquisició d'accions ordinàries, amb l'objecte que arribat el moment el FROB se'n pugui desfer fàcilment i en condicions de mercat. Aquest requeriment determina al seu torn que l'entitat beneficiària del suport sigui un banc. És per això que s'estableix que si l'entitat de crèdit que sol·licita el suport financer és una caixa d'estalvis, aquesta té un termini de tres mesos per al traspàs de la totalitat de la seva activitat financera

o bé a un banc a través del qual passin a exercir indirectament la seva activitat financera mantenint la seva figura jurídica de caixa o transformant-se en fundació, o bé al banc que actuï com a entitat central del sistema institucional de protecció del qual si s'escau formin part.

A més, l'adquisició de títols per part del FROB està condicionada a l'elaboració per part de l'entitat d'un pla de recapitalització en el qual, a més de presentar un pla de negoci, ha d'assumir determinats compromisos relacionats, per exemple, amb la reducció dels seus costos estructurals, la millora del seu govern corporatiu o l'evolució de la seva activitat de crèdit.

L'adquisició de títols per part del FROB determina, al seu torn, la incorporació al Consell d'Administració de l'entitat emissora dels títols en proporció estricta al percentatge de participació de l'entitat.

La norma també preveu la possibilitat que el FROB adquireixi participacions preferents convertibles en aportacions al capital social de les cooperatives de crèdit, en un règim que reproduïx el previst fins a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Finalment, cal destacar que el Reial decret llei també preveu una sèrie de mesures de caràcter fiscal dirigides a assegurar la neutralitat en els processos de reestructuració del sistema financer.

Les principals qüestions fiscals que s'aborden són la inclusió de les entitats de crèdit integrades en un SIP en el grup de consolidació fiscal de l'entitat central, l'aplicació de crèdits fiscals anteriors a la constitució del grup fiscal, la segregació de tot el negoci financer efectuat per les caixes a favor d'un banc i, finalment, les operacions intragrup quan l'entitat bancària deixa de pertànyer al grup fiscal.

En definitiva, aquestes modificacions puntuals tenen per objecte garantir que el procés de reestructuració del sector financer es faci sense costos fiscals associats al procés, derivats de la impossibilitat d'aplicar els crèdits fiscals generats o per generar per les entitats de crèdit integrants del procés i que serien plenament aplicables en un procés de fusió tradicional o derivats de la incorporació a la base imposable dels resultats intragrup pendents de tributació quan es produeix la sortida del grup fiscal de les entitats bancàries.

Es pot assenyalar, finalment, que aquest Reial decret llei manté l'estatus jurídic de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis (LORCA). No es canvia l'essència de la Llei i es mantenen les diferents alternatives institucionals que hi estan previstes.

En definitiva, les mesures previstes en aquest Reial decret llei es dirigeixen com a objectiu últim a garantir l'eficiència del nostre sistema financer assegurant la canalització del crèdit a l'economia real i, amb això, possibiliten al màxim les possibilitats de creixement i creació d'ocupació.

Si amb els reials decrets llei de creació del FROB i de reforma del règim jurídic de les caixes d'estalvis es van crear l'estructura i els instruments necessaris per a la reestructuració del nostre sistema financer, en plena coherència amb tots dos, amb aquest tercer Reial decret llei s'impulsa la utilització immediata d'aquestes estructures i instruments per concloure la fase final d'aquest procés de reestructuració. Es tracta d'assolir un sistema financer més solvent, més transparent i amb més facilitats de capitalització, i culminar així l'etapa de més modernització de la nostra història financera recent.

II

El títol I del Reial decret llei es dedica a les previsions de reforçament de la solvència de les entitats de crèdit.

L'article 1 estableix les noves exigències de capital principal de les entitats de crèdit. S'estableix que aquestes entitats han de disposar d'un capital principal almenys del 8% de les seves exposicions totals ponderades per risc, calculades de conformitat amb el que preveuen la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers i la normativa de desplegament d'aquesta llei.

En segon lloc, s'estableix un requeriment superior, del 10%, per a les entitats que superin el 20% de finançament majorista i no hagin col·locat títols representatius del seu capital social o drets de vot per, almenys, un percentatge igual o superior al 20% d'aquest a tercers. Aquest requeriment superior es justifica en la dificultat més gran que les entitats que compleixin els dos requisits disposen per captar capital privat.

En tercer lloc, s'especifica que l'incompliment conjuntural de fins a un 20% de la ràtio de capital principal exigít determina que el Banc d'Espanya imposi restriccions en la distribució de beneficis en forma de repartiment de dividends, de retribucions variables per als empleats o de recompra d'accions.

En quart lloc, es preveu que el Banc d'Espanya pugui exigir el compliment d'un nivell de capital principal superior si l'entitat no assolix en l'escenari més advers d'una prova de resistència del conjunt del sistema el nivell de recursos propis mínims exigít en aquesta prova.

En tot cas la fixació d'aquestes noves exigències de capital no afecta la plena vigència de la Llei 13/1985, de 25 de maig, i la normativa de desplegament d'aquesta llei, fet que resulta especialment rellevant en matèria de possibles incompliments de les noves exigències, cas en què és aplicable el que disposa l'article 11 d'aquesta llei en matèria d'insuficiència de recursos propis.

L'article 2 del Reial decret llei estableix la definició de capital principal en línia amb el contingut de l'anomenat «common equity tier 1» que preveu l'Acord de Basilea III. Els elements que componen el capital principal són, essencialment, els que preveu Basilea III (2013): capital, reserves, primes d'emissió, ajustos positius per valoració, interessos minoritaris; més els instruments subscrits pel FROB i transitòriament instruments obligatòriament convertibles en accions abans de 2014. Minorats per resultats negatius i pèrdues, ajustos negatius per valoració i actius immaterials.

Finalment, l'article 3 d'aquest primer títol de la norma inclou el règim sancionador de l'incompliment de les noves exigències de capital, i estableix per referència el règim que preveu la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, per als incompliments de la normativa de recursos propis. Aquest règim considera infracció molt greu una insuficiència de capital durant més de sis mesos per sota del 80% del que s'exigeix i greu si aquesta insuficiència es produeix entre el 80% i el 100%.

III

El títol II de la norma inclou un sol article dedicat a la modificació de diversos preceptes del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit.

L'apartat u modifica l'article 3 d'aquest Reial decret llei referit al govern del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària. La principal modificació és la relativa a la composició de la Comissió Rectora, que està integrada a partir d'ara per nou membres nomenats per la ministra d'Economia i Hisenda, dels quals dos ho són en representació del Ministeri d'Economia i Hisenda, un d'ells de la Secretaria d'Estat d'Hisenda i Pressupostos i un altre de la Secretaria d'Estat d'Economia, quatre ho són a proposta del Banc d'Espanya i tres en representació dels Fons de Garantia de Dipòsits. S'adapten la resta d'apartats, en matèria de nomenaments, cessaments i suplències, a l'entrada en la Comissió Rectora de dos representants del Ministeri d'Economia i Hisenda.

L'apartat dos modifica el títol II al Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, integrat per cinc articles que constitueixen una de les principals novetats introduïdes per la norma.

En el nou article 9 s'estableixen els instruments de què disposa el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària per al reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit. El Fons pot adoptar mesures de suport financer, com ara l'adquisició d'accions ordinàries representatives del capital social o aportacions al capital social de les entitats que emetin bancs i cooperatives de crèdit que necessitin reforçar els recursos propis i així ho sol·licitin. Per a això no és necessari que estiguin en situació de dificultat economicofinancera que pugui afectar la seva viabilitat que preveu l'article 6 del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny.

En tot cas, la norma disposa que la subscripció dels títols està condicionada a l'elaboració per part de l'entitat sol·licitant d'un pla de recapitalització que ha d'aprovar el Banc d'Espanya. Perviu l'exigència prevista fins ara per als suports del Fons, d'acord amb la qual amb caràcter previ a la decisió sobre la subscripció de títols, s'ha d'elevat al titular del Ministeri d'Economia i Hisenda una memòria econòmica en la qual es detalli l'impacte financer d'aquesta adquisició sobre els fons aportats amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, i aquest s'hi pot oposar, motivadament, en el termini de 5 dies hàbils des que li sigui elevada la memòria esmentada.

La norma continua establint que les aportacions compromeses pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària es poden realitzar en efectiu o mitjançant el lliurament de valors representatius de deute públic o valors emesos pel Fons. També s'estableix que el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot satisfer les aportacions compromeses mitjançant compensació de crèdits que posseeixi davant de les entitats beneficiàries.

A l'apartat cinquè del nou article 9 s'estableixen les normes de valoració que han de regir l'adquisició o subscripció de títols per part del Fons. S'estableix que el preu es fixa d'acord amb el valor econòmic de l'entitat de crèdit, que és determinat per un o diversos experts independents que ha de designar el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, a través d'un procediment que ha de dur a terme el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària seguint les metodologies comunament acceptades i atenent el valor de mercat.

D'altra banda, s'estableix que la subscripció d'accions pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària determina immediatament la seva incorporació a l'òrgan d'administració de l'entitat emissora en la proporció que resulti de la seva participació en l'entitat amb l'objecte de garantir el compliment adequat del pla de recapitalització.

Quant a la desinversió per part del Fons, s'estableix que s'ha de fer mitjançant la seva alienació a través de procediments que assegurin la competència i dins d'un termini no superior als cinc anys a comptar de la data de la subscripció. En tot cas, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot concórrer juntament amb algun o alguns dels altres socis o accionistes de l'entitat de crèdit en qüestió als eventuais processos de venda de títols en els mateixos termes que aquests puguin concertar. Finalment s'estableix que en el termini màxim d'un any des de la data de subscripció o adquisició, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot revendre els títols subscrits o adquirits a les entitats que els hagin emès o a tercers proposats per aquestes entitats, segons les condicions de mercat i sempre que el preu de venda proporcioni una rendibilitat de mercat apropiada a la inversió realitzada. Aquest termini màxim pot ser de dos anys, cas en què es pot exigir a les entitats sol·licitants compromisos addicionals als previstos dins del seu pla de recapitalització.

Tant per a la fixació del preu de subscripció com per a l'alienació s'exigeix informe previ de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

El nou article 10 preveu el règim d'adquisició per part del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària de participacions preferents convertibles en aportacions al capital social de les cooperatives de crèdit, règim que reproduceix el previst fins a l'entrada en vigor del Reial decret llei.

L'article 11, per la seva part, estableix un termini de tres mesos per al traspàs de la totalitat de l'activitat financera de les caixes que sol·licitin els suports de l'article 9, o bé al banc a través del qual exerceixin indirectament la seva activitat, o bé al banc pertinent en el procés de transformació en fundació, o bé al banc que actuï com a entitat central del sistema institucional de protecció del qual si s'escau formin part.

El nou article 12 estableix el contingut del necessari pla de recapitalització que l'entitat ha d'elaborar perquè el Fons subscrui els títols corresponents del seu capital social.

S'estableix que el pla esmentat ha d'incloure un pla de negoci en el qual es fixin objectius relatius a l'eficiència, rendibilitat, nivells de palanquejament i liquiditat. Així mateix, la norma disposa que les entitats sol·licitants han d'assumir compromisos de reducció de costos d'estructura, mesures tendents a la millora del seu govern corporatiu i compromisos

d'incrementar el finançament a petites i mitjanes empreses, en termes que siguin compatibles amb els objectius establerts en el seu pla de negoci.

El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot exigir a les entitats sol·licitants compromisos addicionals per preservar una utilització eficient dels recursos públics, així com el subministrament d'informació periòdica a fi de complir amb les seves obligacions d'informació a les autoritats europees.

Finalment, el nou article 13 estableix per a les entitats sol·licitants l'obligació de compliment de normes de bon govern de les societats cotitzades.

IV

La part final del Decret Llei inclou cinc disposicions addicionals, quatre disposicions transitòries, una disposició derogatòria i cinc disposicions finals.

Entre aquestes disposicions, destaca la disposició transitòria primera, que estableix l'estratègia de compliment de les noves exigències de capital.

A la clàusula derogatòria general li segueixen cinc disposicions finals que inclouen la modificació de diversos preceptes del Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, una habilitació per al desenvolupament immediat per part del Banc d'Espanya de la definició de finançament majorista que preveu l'article 1 del Reial decret Llei, la referència als títols competencials i la clàusula d'entrada en vigor l'endemà de la publicació.

L'adopció de les mesures que preveu aquest Reial decret Llei és imprescindible per reforçar la confiança en el nostre sistema financer, i impedeix dinàmiques generadores d'incertesa que puguin dificultar l'accés al finançament per part de les entitats financeres i, en últim terme, impedir el flux de crèdit normal cap a l'economia. És per això que l'adopció d'aquestes mesures exigeix acudir al procediment del Reial decret Llei, i complir els requisits de l'article 86 de la Constitució espanyola quant a la seva extraordinària i urgent necessitat.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta de la vicepresidenta segona del Govern i ministra d'Economia i Hisenda i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 18 de febrer de 2011,

DISPOSO:

TÍTOL I

Reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit

CAPÍTOL I

Capital principal

Article 1. *Reforçament de la solvència de les entitats de crèdit.*

1. Els grups consolidables d'entitats de crèdit, així com les entitats de crèdit no integrades en un grup consolidable d'entitats de crèdit, que poden captar fons reemborsables del públic, han de disposar d'un capital principal almenys del 8% de les seves exposicions totals ponderades per risc i calculades de conformitat amb el que preveu la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers i en la seva normativa de desplegament.

2. El percentatge anterior és del 10% per als grups consolidables d'entitats de crèdit i les entitats de crèdit individuals esmentades a l'apartat anterior que compleixin les dues condicions següents:

a) tinguin un coeficient de finançament majorista superior al 20% conforme a la definició establerta pel Banc d'Espanya, i,

b) no tinguin distribuïts títols representatius del seu capital social o drets de vot per, almenys, un percentatge igual o superior al 20% d'aquest a tercers, inclosos accionistes o socis. A aquests efectes no es tenen en compte les participacions mantingudes per les caixes d'estalvis que hagin aportat el seu negoci financer a un banc per desenvolupar l'objecte propi com a entitat de crèdit, les de les fundacions originades per transformació de caixes d'estalvis o la participació en el capital social del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària. En cas de grups consolidables d'entitats de crèdit en el qual s'inclouguin una o més caixes d'estalvis que hagin optat per desenvolupar l'objecte propi com a entitat de crèdit de manera indirecta, aquesta condició s'ha de verificar sobre el banc al qual hagin aportat el seu negoci financer.

3. Una vegada complert el que estableix la disposició transitòria primera, quan conjunturalment una entitat presenti un nivell de capital principal inferior al mínim establert en els apartats anteriors i aquest nivell d'insuficiència sigui inferior a un 20% del mínim exigít, el Banc d'Espanya ha d'imposar restriccions que poden afectar el repartiment de dividends, la dotació a l'obra benèfica social, les remuneracions variables d'administradors i directius, la retribució de les participacions preferents i la recompra d'accions.

En tot cas, les restriccions que preveu aquest apartat deixen de ser aplicables a partir de la incoació d'un expedient sancionador conforme al que preveu l'article 3.

4. El Banc d'Espanya pot exigir a les entitats o grups esmentats en aquest article el compliment d'un nivell de capital principal superior al que preveuen els apartats 1 i 2 si l'entitat no assolix, en l'escenari més advers d'una prova de resistència del conjunt del sistema, el nivell de recursos propis mínims exigít en la prova esmentada i fins al límit d'aquesta exigència.

5. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici de l'aplicació del que preveuen la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers i la normativa de desplegament d'aquesta llei, i especialment del que preveu l'article 11 de la Llei esmentada en matèria d'insuficiència de recursos propis.

Article 2. *Capital principal.*

1. A l'efecte del que preveu l'article anterior, s'entén per capital principal d'una entitat de crèdit el resultat de sumar els elements següents dels seus recursos:

a) El capital social de les societats anònimes, excloses, si s'escau, les accions rescatables i sense vot; els fons fundacionals i les quotes participatives de les caixes d'estalvis i les quotes participatives d'associació emeses per la Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis; les aportacions al capital social de les cooperatives de crèdit. En tot cas s'exclouen del càlcul les accions o valors computables esmentats en aquest punt que estiguin en poder de l'entitat o de qualsevol entitat consolidable.

b) Les primes d'emissió desemborsades en la subscripció d'accions ordinàries o d'altres instruments previstos en la lletra anterior.

c) Les reserves efectives i expressives, així com els elements que es classifiquen com a reserves d'acord amb la normativa sobre recursos propis de les entitats de crèdit i els resultats positius de l'exercici computables de conformitat amb aquesta normativa.

d) Els ajustos positius per valoració d'actius financers disponibles per a la venda que formin part del patrimoni net, nets d'efectes fiscals.

e) Les participacions representatives dels interessos minoritaris que corresponguin a accions ordinàries de les societats del grup consolidable, de conformitat amb el que preveu la normativa de recursos propis.

f) Els instruments computables subscrits pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària en el marc de la seva normativa reguladora.

2. Del resultat de la suma anterior, es dedueix l'import:

a) Dels resultats negatius d'exercicis anteriors, que es comptabilitzen com a saldo deutor del compte de reserves pèrdues acumulades, i les pèrdues de l'exercici corrent,

inclòs l'import dels resultats de l'exercici pèrdua atribuïts a la minoria, així com els saldos deutors dels comptes del patrimoni net assimilats a resultats negatius de conformitat amb la normativa sobre recursos propis de les entitats de crèdit. A aquests efectes, els ajustos negatius per valoració d'actius financers disponibles per a la venda es consideren nets d'efectes fiscals.

b) Dels actius immaterials, inclòs el fons de comerç procedent de combinacions de negoci, de consolidació o de l'aplicació del mètode de la participació. El valor d'aquests actius es calcula conforme al que disposa el Banc d'Espanya.

CAPÍTOL II

Règim sancionador

Article 3. *Règim sancionador.*

Sense perjudici del que preveu la disposició transitòria primera d'aquest Reial decret llei, l'incompliment del que preveu l'article 1 es considera infracció molt greu o greu d'acord amb el que preveuen la lletra c) de l'article 4 i la lletra h) de l'article 5 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

TÍTOL II

Reforma del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària

Article 4. *Modificació del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit.*

El Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit, queda modificat de la manera següent:

U. L'article 3 queda redactat de la manera següent:

«Article 3. *Govern del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.*

1. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària és regit i administrat per una Comissió Rectora integrada per nou membres nomenats per la ministra d'Economia i Hisenda, dels quals dos ho són en representació del Ministeri d'Economia i Hisenda, un d'ells de la Secretaria d'Estat d'Hisenda i Pressupostos i un altre de la Secretaria d'Estat d'Economia, quatre ho són a proposta del Banc d'Espanya i tres en representació dels Fons de Garantia de Dipòsits.

Així mateix, assisteix a les sessions de la Comissió Rectora, amb veu però sense vot, un representant de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat designat per la ministra d'Economia i Hisenda a proposta de l'interventor general.

Un dels membres nomenats a proposta del Banc d'Espanya és el seu subgovernador, que exerceix la Presidència de la Comissió Rectora. En cas d'absència del president, ha de ser substituït per un altre dels membres designats a proposta del Banc d'Espanya elegit per majoria entre els membres de la Comissió Rectora assistents a la sessió. Els membres de la Comissió Rectora designen d'entre els que ho siguin a proposta del Banc d'Espanya a qui hagi d'exercir les funcions de secretari de la Comissió Rectora.

Els representants dels Fons de Garantia de Dipòsits són designats entre els membres de la seva comissió gestora que tinguin la condició de representants de les entitats de crèdit adherides, per acord majoritari d'aquests. Dels tres representants dels Fons de Garantia de Dipòsits un ho és en representació de les entitats bancàries, un altre de les caixes d'estalvis i un altre de les cooperatives de crèdit.

Pel mateix procediment es nomenen dos representants suplents dels designats en representació del Ministeri d'Economia i Hisenda, dos representants suplents dels proposats pel Banc d'Espanya, i un representant suplent per cadascun dels proposats pels Fons de Garantia de Dipòsits, que substitueixen els titulars en cas de vacant, absència o malaltia. En el cas dels representants dels Fons de Garantia de Dipòsits, també han de ser substituïts quan la Comissió Rectora hagi de tractar qüestions que afectin directament una entitat o grup d'entitats amb què estigui vinculat com a administrador, directiu o en virtut d'un contracte laboral, civil o mercantil o qualsevol altra relació que pugui menyscabar l'objectivitat de les seves decisions.

La durada del mandat dels membres de la Comissió Rectora és de quatre anys i el mandat és renovable una sola vegada per un idèntic període de temps.

Els membres de la Comissió Rectora cessen en el càrrec per les causes següents:

- a) Expiració del termini del seu mandat com a membre de la Comissió Rectora.
- b) Cessament en el càrrec que exerceixi en cas dels representants del Ministeri d'Economia i Hisenda i del Banc d'Espanya.
- c) Renúncia acceptada per la ministra d'Economia i Hisenda.
- d) Separació acordada per la ministra d'Economia i Hisenda per incompatibilitat, incompliment greu de les seves obligacions, incapacitat permanent per a l'exercici de la seva funció o condemna per delictes dolosos.
- e) Expiració del termini del seu mandat com a membre de la comissió gestora dels Fons de Garantia de Dipòsits.

L'acord de cessament l'ha d'adoptar la ministra d'Economia i Hisenda. En el cas dels representants del Banc d'Espanya o dels Fons de Garantia de Dipòsits aquest acord ha de ser adoptat a proposta del Banc d'Espanya. Quan el cessament afecti un membre de la Comissió Rectora que ho sigui en representació dels Fons de Garantia de Dipòsits, s'ha d'escoltar, prèviament, la seva comissió gestora, que, a aquests efectes, ha de formar la seva voluntat per acord majoritari dels representants de les entitats de crèdit adherides, sense intervenció dels representants del Banc d'Espanya.

2. La Comissió Rectora es reuneix cada vegada que sigui convocada pel seu president, per iniciativa pròpia o a instància de qualsevol dels seus membres. Així mateix, està facultada per establir el seu propi règim de convocatòries.

3. La Comissió Rectora ha de determinar les normes del seu propi funcionament i pot acordar les delegacions o apoderaments que consideri convenients per al degut exercici de les seves funcions.

4. La Comissió Rectora, a més de les funcions que preveuen altres preceptes d'aquest Reial decret llei, té les següents:

- a) Aprovació de la realització de les operacions de finançament que preveu l'apartat 5 de l'article 2.
- b) Aprovació dels comptes que el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària ha de rendir anualment a la ministra d'Economia i Hisenda, així com de l'informe que, d'acord amb l'article 4, s'ha d'eleva a la ministra d'Economia i Hisenda perquè el remeti a la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats.
- c) Adopció de les mesures preventives i de sanejament que preveuen els articles 6 i 7.
- d) Adopció de les mesures de reforçament dels recursos propis que preveu l'article 9.

5. Per a la vàlida constitució de la Comissió Rectora del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària als efectes de la celebració de sessions, deliberacions i adopció d'acords, és necessària l'assistència almenys de la meitat dels membres amb dret

de vot. Els seus acords s'adopten per majoria dels seus membres, i té vot de qualitat el president en cas d'empat en el nombre de vots.

6. Els membres de la Comissió Rectora estan obligats a guardar secret de tota la informació que coneguin en virtut de la seva participació en les tasques del Fons, i no en poden fer ús per a finalitats diferents del compliment de les funcions encomanades al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.»

Dos. El títol II queda redactat de la manera següent:

«TÍTOL II

Reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit

CAPÍTOL I

Instruments per al reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit

Article 9. *Instruments per al reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit.*

1. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot adoptar mesures de suport financer, com ara l'adquisició d'accions ordinàries representatives del capital social o aportacions al capital social de les entitats, que, sense incórrer en les circumstàncies que estableix l'article 6 d'aquest Reial decret llei, necessitin reforçar els recursos propis i així ho sol·licitin.

2. La subscripció dels títols a què es refereix l'apartat anterior està condicionada a l'elaboració per part de l'entitat sol·licitant d'un pla de recapitalització, amb el contingut que es precisa en el capítol II. El pla esmentat l'ha d'aprovar el Banc d'Espanya, que n'ha de subministrar la informació al Ministeri d'Economia i Hisenda a través de la Direcció General del Tresor i Política Financera.

3. Amb caràcter previ a la decisió sobre la subscripció de títols, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària ha d'eleva a la ministra d'Economia i Hisenda una memòria econòmica en què es detalli l'impacte financer d'aquesta adquisició sobre els fons aportats amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat. Sobre la base d'aquest informe i de l'emès per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat conforme al que preveu l'apartat cinc següent, la ministra d'Economia i Hisenda s'hi pot oposar, motivadament, en el termini de 5 dies hàbils des que li sigui elevada la memòria esmentada.

4. Les aportacions compromeses pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària es poden realitzar en efectiu o mitjançant el lliurament de valors representatius de deute públic o valors emesos pel mateix Fons. Així mateix, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot satisfer les aportacions compromeses mitjançant compensació de crèdits que posseeixi davant de les entitats sol·licitants.

5. El preu d'adquisició o subscripció es fixa d'acord amb el valor econòmic de l'entitat de crèdit, que és determinat per un o diversos experts independents que ha de designar el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària. La valoració es porta a terme a través d'un procediment que desenvolupa el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària seguint les metodologies comunament acceptades. Entre altres factors, aquesta valoració té en compte, si s'escau, les operacions de sanejament de caràcter extraordinari empreses per les entitats.

Si durant els cinc mesos anteriors a la subscripció s'ha col·locat entre tercers inversors un percentatge de capital significatiu, a l'efecte de poder considerar el preu pagat com a valor de mercat, i aquest percentatge és superior al que adquireixi el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, el preu de subscripció és el mateix

que el que s'ha efectuat a la col·locació esmentada. Si, tractant-se d'un percentatge de capital significatiu, aquest percentatge és inferior a l'adquirit pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, el preu de subscripció té com a referència el preu de la col·locació esmentada. En tot cas l'adquisició o subscripció es realitza de conformitat amb la normativa espanyola i de la Unió Europea en matèria de competència i ajudes d'Estat.

La fixació del preu de subscripció es fa amb l'informe previ de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

6. La subscripció d'accions i aportacions al capital social per part del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària determina, en tot cas, per si mateixa i sense necessitat de cap altre acte o acord, la seva incorporació a l'òrgan d'administració de l'entitat emissora amb l'objecte de garantir el compliment adequat del pla de recapitalització. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària ha de nomenar la persona o persones físiques que n'exerceixin la representació a aquest efecte i ha de disposar en l'òrgan d'administració de tants vots com els que resultin d'aplicar al nombre total de vots el seu percentatge de participació en l'entitat.

Als efectes del que preveu el paràgraf tercer de l'article 5 del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, no s'ha de tenir en compte la participació del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària en el capital social d'una entitat.

7. És aplicable als títols subscrits pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària en exercici de les funcions que se li encomanen en aquest article el que disposen els apartats 6 i 9 de l'article 7.

8. A fi d'assegurar una més gran eficiència en l'ús dels recursos públics, la desinversió per part del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària dels títols subscrits en exercici de les funcions que se li encomanen en aquest article s'ha de fer mitjançant la seva alienació a través de procediments que assegurin la competència i dins d'un termini no superior als cinc anys a comptar de la data de la seva subscripció.

Sense perjudici del que preveu el paràgraf anterior, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot concórrer juntament amb algun o alguns dels altres socis o accionistes de l'entitat de crèdit en qüestió als eventuais processos de venda de títols en els mateixos termes que aquests puguin concertar.

A més, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, en subscriure o adquirir els títols a què es refereix aquest article, pot establir els termes en què, en el termini màxim d'un any des de la data de subscripció o adquisició, revendria els títols a les entitats emissores d'aquests o a tercers inversors proposats per l'entitat beneficiària de la seva actuació. Les condicions d'aquesta venda han d'assegurar un ús eficient dels recursos públics i s'han de portar a terme en condicions de mercat, i han de complir en tot cas la normativa espanyola i de la Unió Europea en matèria de competència i ajudes d'Estat.

El termini màxim que preveu el paràgraf anterior pot ser de dos anys des de la data de subscripció o adquisició, cas en què el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot exigir a les entitats sol·licitants compromisos addicionals als que preveu l'article 12.1 dins del seu pla de recapitalització.

9. Amb periodicitat trimestral, l'entitat sol·licitant ha de remetre al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària un informe sobre el grau de compliment de les mesures que preveu el pla de recapitalització aprovat. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, vist el contingut d'aquest informe, pot requerir l'adopció de les accions que siguin necessàries per assegurar que el pla de recapitalització es porta a terme efectivament.

L'alienació s'ha de fer amb l'informe previ de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

10. El que preveu aquest article s'entén sense perjudici del compliment de la legislació aplicable en matèria de defensa de la competència.

Article 10. *Adquisició de títols obligatòriament convertibles.*

1. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària també pot adquirir títols que consisteixen en participacions preferents convertibles en aportacions al capital social de les cooperatives de crèdit, emesos per les entitats que, sense incórrer en les circumstàncies que estableix l'article 6 d'aquest Reial decret llei, necessitin reforçar els recursos propis amb el fi exclusiu de portar a terme entre si processos d'integració i així ho sol·licitin.

La subscripció d'aquests títols per part del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària està condicionada per l'elaboració per les entitats d'un pla d'integració que ha de detallar les mesures i compromisos específics dirigits a aconseguir l'objectiu esmentat i que ha de ser aprovat pel Banc d'Espanya, sota el principi de la utilització més eficient dels recursos públics. Aquesta adquisició s'ha de dur a terme tenint en compte, en tot cas, el termini i risc de l'operació, la necessitat d'evitar el risc d'una distorsió competitiva, així com que aquesta adquisició facilita l'execució i el compliment del pla d'integració i està presidida pel principi de la utilització més eficient dels recursos públics.

El pla d'integració comporta, entre d'altres, una millora de l'eficiència, la racionalització de la seva administració i gerència, així com un redimensionament de la seva capacitat productiva i tot això amb la finalitat de millorar les seves perspectives futures.

2. Els títols a què es refereix aquest article es regeixen per les disposicions que conté la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, sobre coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, amb les especialitats següents.

a) L'emissió té caràcter excepcional i només es pot acordar a l'empara i als efectes del que disposa aquest Reial decret llei. Les entitats emissores han d'aprovar, en el moment de l'adopció de l'acord d'emissió de les participacions preferents que preveu aquest article, els acords necessaris per a la subscripció d'aportacions al capital en la quantia necessària. Els termes i les condicions de la retribució de les participacions preferents tenen en compte, en tot cas, els principis que estableixi la Comissió Europea.

b) Les entitats emissores s'han de comprometre a recomprar els títols subscrits pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària tan aviat com estiguin en condicions de fer-ho en els termes compromesos en el pla d'integració. Transcorreguts cinc anys des del desemborsament sense que les participacions preferents hagin estat recomprades per l'entitat, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot sol·licitar-ne la conversió en aportacions socials de l'emissor. L'exercici d'aquesta facultat s'ha de realitzar, si s'escau, en el termini màxim de 6 mesos comptats a partir de la finalització del cinquè any des que es va produir el desemborsament de les participacions preferents. No obstant això, l'acord d'emissió ha de preveure així mateix la convertibilitat de les participacions preferents a instàncies del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària si, abans del transcurs del termini de cinc anys, el Banc d'Espanya considera improbable, en vista de la situació de l'entitat o el seu grup, que la recompra de les participacions preferents es pugui portar a terme en aquest termini.

c) Les participacions preferents emeses a l'empara del que disposa aquest precepte són computables com a recursos propis bàsics, sense que per a això sigui obligatori que cotitzin en un mercat secundari organitzat. A aquests efectes, no els són aplicables les limitacions que la Llei estableix per a la comptabilitat dels recursos propis.

d) L'acord d'emissió d'aquests títols s'ha d'ajustar, així mateix, a les restants condicions compromeses en el pla d'integració.

3. Amb caràcter previ a l'efectiva adquisició d'aquests títols, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària ha d'eleva a la ministra d'Economia i Hisenda una memòria econòmica en què es detalli l'impacte financer d'aquesta adquisició sobre els fons aportats amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat. La ministra d'Economia i Hisenda s'hi pot oposar, motivadament, en el termini de 5 dies hàbils des que li sigui elevada la memòria esmentada.

4. La desinversió pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària es realitza mitjançant la recompra dels títols per l'entitat emissora o la seva alienació a tercers. Quan la desinversió dels títols esmentats o dels resultants de la seva conversió es realitzi mitjançant l'alienació a tercers, aquesta s'ha de portar a terme a través de procediments que assegurin la competència i dins d'un termini no superior als cinc anys a comptar de la data de compliment del pla d'integració, termini que no és aplicable en cas que a l'entitat li sigui aplicable l'apartat 8 d'aquest article. La desinversió d'aportacions al capital social no està subjecta a cap limitació legal o estatutària.

5. A la conversió de les participacions preferents en aportacions al capital li és aplicable el que disposen els apartats 6 i 9 de l'article 7.

6. Amb periodicitat trimestral, l'entitat designada per les entitats involucrades en el procés d'integració o, si s'escau, l'entitat resultant d'aquest procés ha de remetre al Banc d'Espanya un informe sobre el grau de compliment de les mesures que preveu el pla d'integració aprovat. El Banc d'Espanya, en vista del contingut d'aquest informe, pot requerir l'adopció de les accions que siguin necessàries per assegurar que el pla d'integració es porta efectivament a terme.

7. Si, com a conseqüència de l'evolució de la situació economicofinancera de l'entitat resultant del procés d'integració o del desenvolupament de les condicions dels mercats, s'adverteix que el pla d'integració no es pot complir en els termes en què va ser aprovat, l'entitat pot sol·licitar al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària una modificació dels dits termes, que pot incloure, entre altres aspectes, una extensió del termini de recompra dels títols subscrits pel Fons al qual es refereix l'apartat 2.b) anterior, fins a dos anys més. La modificació del pla d'integració acordada amb el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària l'ha d'aprovar el Banc d'Espanya.

8. Si, com a conseqüència de l'evolució de la situació economicofinancera de l'entitat resultant del procés d'integració o del desenvolupament de les condicions dels mercats, el pla d'integració no es pot portar a terme i l'entitat està en la situació que preveu l'article 6, s'ha d'aplicar a l'entitat esmentada el que disposa l'article 7, i s'ha de preveure en els plans que, d'acord amb aquest article, s'aprovi el que sigui procedent respecte dels títols subscrits pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.

Article 11. *Traspàs de l'activitat financera en determinats supòsits.*

1. Les caixes d'estalvis poden sol·licitar l'actuació del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària que preveu l'apartat u de l'article 9. Per a això, han de traspasar la seva activitat financera a un banc d'acord amb el que disposen els articles 5 o 6 del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, en el termini màxim de tres mesos des de la data en la qual se'ls notifiqui l'aprovació del pla de recapitalització a què es refereix l'article següent.

2. Si l'entitat sol·licitant de l'actuació del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària que preveu l'apartat u de l'article 9 és un banc participat conjuntament per caixes d'estalvis conforme al que disposa l'article 8.3 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, aquelles han de traspasar tota la seva activitat financera al banc i exercir la seva activitat d'acord amb el que disposen els articles 5 o 6 del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del

règim jurídic de les caixes d'estalvis, en el termini màxim de tres mesos des de la data en la qual se'ls notifiqui l'aprovació del pla de recapitalització a què es refereix l'article següent.

CAPÍTOL II

Pla de recapitalització

Article 12. *Contingut del pla de recapitalització.*

1. El pla de recapitalització que preveu l'apartat segon de l'article 9 d'aquest Reial decret llei ha d'incloure un pla de negoci en el qual es fixin objectius relatius a l'eficiència, la rendibilitat, els nivells de palanquejament i la liquiditat. Així mateix, les entitats sol·licitants han d'assumir els compromisos següents:

a) Les entitats sol·licitants han d'assumir, si així ho sol·licita el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, el compromís de reduir els costos d'estructura respecte a la seva quantia total en el moment de subscripció dels títols pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.

b) Les entitats sol·licitants han d'adoptar mesures tendents a la millora del seu govern corporatiu. Amb caràcter general s'han d'adaptar al que disposen els estàndards de bon govern corporatiu de les societats cotitzades i, en particular, han de complir el que preveu l'article 13.

c) Les entitats sol·licitants han d'assumir el compromís d'incrementar el finançament a petites i mitjanes empreses, en termes compatibles amb els objectius establerts en el seu pla de negoci.

En el supòsit que les entitats sol·licitants hagin emès prèviament participacions preferents convertibles que hagin estat subscriïdes pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, poden procedir, si així ho sol·licita l'esmentat Fons i de comú acord amb aquest, a la conversió immediata en accions ordinàries o aportacions al capital social en els termes que preveuen les corresponents escriptures públiques d'emissió.

En cas que les entitats sol·licitants siguin caixes d'estalvis, han d'adoptar necessàriament el règim que preveu la disposició addicional cinquena del Reial decret llei 2/2011, de 18 de febrer, per al reforç del sistema financer, en matèria d'acords relatius a la seva participació en el banc a través del qual exerceixin, si s'escau, la seva activitat com a entitat de crèdit.

2. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot exigir a les entitats sol·licitants compromisos addicionals als enumerats en l'apartat anterior dirigits a preservar una utilització eficient dels recursos públics.

Igualment, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot exigir a les entitats sol·licitants compromisos addicionals de subministrament d'informació periòdica a fi de complir les seves obligacions d'informació a les autoritats competents de la Unió Europea.

Article 13. *Normes de govern corporatiu per a entitats sol·licitants.*

1. El nombre de membres de l'òrgan d'administració no ha de ser inferior a cinc ni superior a quinze membres, dels quals almenys un terç han de ser consellers independents.

Els consellers externs, dominicals i independents, constitueixen la majoria de l'òrgan d'administració, i el nombre de consellers executius ha de ser el mínim necessari, en funció de la complexitat del grup societari i del percentatge de participació dels consellers executius en el capital de l'entitat.

L'òrgan d'administració ha d'explicar davant la Junta o Assemblea General que hagi d'efectuar el seu nomenament el caràcter de cada conseller; també s'ha de

revisar anualment en l'Informe anual de govern corporatiu, amb la verificació prèvia de la Comissió de Nomenaments que s'ha de constituir a l'entitat.

Els consellers independents no poden romandre com a tals durant un període continuat superior a 12 anys.

Les entitats han de fer pública a través de la seva pàgina web informació sobre els seus consellers, i l'han de mantenir actualitzada.

2. L'òrgan d'administració ha de constituir en el seu si una Comissió, o dues comissions separades, de nomenaments i retribucions.

Correspon a la Comissió de Nomenaments, entre altres funcions, l'avaluació de les competències, coneixements i experiència necessaris en el Consell, la definició, en conseqüència, de les funcions i aptituds necessàries en els candidats que han de cobrir cada vacant, i l'avaluació de la dedicació necessària per al bon desenvolupament de la seva comesa.

Correspon a la Comissió de Retribucions, entre altres funcions, la de vetllar per l'observança de la política retributiva establerta per la societat, així com la proposta a l'òrgan d'administració de la política de retribució dels consellers i alts directius, la retribució individual dels consellers executius i les altres condicions dels seus contractes i les condicions bàsiques dels contractes dels alts directius.»

Disposició addicional primera. *Excepció a l'obligació de formular una oferta pública d'adquisició en processos de reestructuració o integració.*

Qui obtingui el control d'una societat cotitzada com a conseqüència de processos de reestructuració o integració en el marc del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforç dels recursos propis de les entitats de crèdit, o de la intervenció directa d'un Fons de garantia de dipòsits de les entitats de crèdit no està obligat a formular una oferta pública d'adquisició en els termes que preveu l'article 60 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors i la seva normativa de desplegament, quan les esmentades actuacions es realitzin amb suport financer del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària o del Fons de garantia de dipòsits.

El que estableix aquesta disposició és aplicable a les preses de control en societats cotitzades derivades del compliment d'acords de reestructuració o integració subscrits amb posterioritat a l'entrada en vigor del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforç dels recursos propis de les entitats de crèdit.

Disposició addicional segona. *Determinats supòsits de no-subjecció a les limitacions temporals per a l'activitat d'entitats de crèdit de nova creació.*

Els bancs de nova creació filials d'una entitat de crèdit domiciliada a la Unió Europea no estan subjectes a les limitacions temporals que s'estableixin a l'activitat de nous bancs.

El que preveu el paràgraf anterior també s'ha d'aplicar a les cooperatives de crèdit i bancs de nova creació constituïts per una o diverses entitats de crèdit a fi de traspasar-los la seva activitat financera en el marc de la constitució d'un sistema institucional de protecció o en el que preveuen els articles 5 i 6 del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis.

Disposició addicional tercera.

En els sistemes institucionals de protecció previstos en la lletra d) de l'apartat tres de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, en els quals s'hagi aportat a l'entitat central la titularitat de tots els actius i passius afectes al respectiu negoci bancari de les caixes d'estalvis integrants, o en els quals a través de la seva entitat central diverses caixes d'estalvis de manera concertada exerceixin en exclusiva el seu objecte com a entitats de crèdit, tal com disposa l'apartat quatre de l'article 5 del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, s'entén

complert el que preveuen els punts iii) i iv) de la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei esmentada.

Disposició addicional quarta. *Determinats supòsits d'adhesió als fons de garantia de dipòsits.*

Les entitats de crèdit participades majoritàriament per una altra entitat de crèdit de diferent naturalesa jurídica, s'han d'adherir al Fons de garantia de dipòsits al qual pertanyi aquesta última des del moment en què el patrimoni afecte a la seva activitat financera procedeixi majoritàriament d'una cessió prèvia d'actius i passius d'una entitat integrada en aquell mateix Fons de garantia de dipòsits.

Adicionalment, la ministra d'Economia i Hisenda pot establir altres supòsits en els quals per raó de les seves característiques específiques o per la seva dependència econòmica una entitat de crèdit s'hagi d'adherir a un fons de garantia de dipòsits diferent del que li correspongui per la seva naturalesa jurídica.

El que preveu el paràgraf primer d'aquesta disposició produeix efectes des del 31 de desembre de 2010.

Disposició addicional cinquena.

Sense perjudici de les competències legalment i estatutàriament atribuïdes a l'Assemblea General, els estatuts socials de les caixes d'estalvis poden determinar que el Consell d'administració, com a òrgan que de conformitat amb l'article 13 de la Llei 31/1985, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, té encomanada l'administració i la gestió financera de l'entitat per al compliment dels seus fins, és el competent per aprovar, si s'escau, els acords de la caixa relatius a la participació en el banc a través del qual exerceixi, si s'escau, l'activitat com a entitat de crèdit.

Disposició transitòria primera. *Estratègia de compliment dels requeriments de capital.*

1. Els grups consolidables d'entitats de crèdit, així com les entitats de crèdit no integrades en un grup consolidable d'entitats de crèdit han de complir el que disposen en matèria de requisits de capital principal els apartats primer i segon de l'article 1 d'aquest Reial decret llei abans del 10 de març de 2011. A l'efecte de la verificació del compliment del que s'exigeix en l'article esmentat, cal atènyer-se a la xifra d'actius ponderats per risc corresponent a 31 de desembre de 2010.

Per a les verificacions del compliment amb el que preveu l'article esmentat posteriors a aquella data que s'hagin de fer durant l'any 2011, la xifra d'actius ponderats per risc que es consideri no pot ser inferior a la corresponent a 31 de desembre de 2010.

No obstant això, aquesta última xifra pot ser ajustada per l'efecte d'operacions de caràcter extraordinari que consisteixen en vendes en ferm de xarxes de sucursals, de participacions de caràcter estratègic o d'una cartera de crèdits o d'actius reals, així com per l'efecte que puguin tenir les variacions metodològiques en el càlcul dels requeriments de recursos propis que disposin de la preceptiva autorització del Banc d'Espanya.

A partir del 31 de desembre de 2011, i d'ara endavant, s'han de considerar les xifres d'actius ponderats per risc que corresponguin en cada moment d'acord amb la normativa de recursos propis aplicables a les entitats de crèdit.

2. Les entitats o grups consolidables d'entitats de crèdit que el 10 de març de 2011 no disposin de la xifra de capital principal que els sigui exigible d'acord amb el que disposa l'article 1 disposen d'un termini de 15 dies hàbils, a partir d'aquesta data, per presentar davant el Banc d'Espanya l'estratègia i el calendari de compliment dels nous requisits de capitalització. En aquesta estratègia s'han de fer constar les mesures concretes que les entitats projecten aplicar per al compliment dels requisits esmentats abans del 30 de setembre de 2011. Aquestes mesures les ha d'aprovar el Banc d'Espanya en el termini de 15 dies hàbils, el qual pot exigir la inclusió de les modificacions o mesures addicionals que consideri necessàries per garantir el compliment de la xifra de capital principal exigible.

3. En cas que les mesures esmentades prevegin operacions de les assenyalades en el paràgraf tercer de l'apartat u, es poden tenir en compte els descensos d'actius ponderats per risc que derivin de l'execució de les operacions esmentades, a l'efecte del càlcul del capital principal requerit. Per a això, abans de l'1 de setembre de 2011, l'entitat ha de comunicar al Banc d'Espanya els termes en què finalment s'hagin executat les mesures comunicades i el Banc d'Espanya ha de verificar si aquestes operacions, en els termes en què s'hagin executat, compleixen les condicions establertes en aquesta disposició perquè es tinguin en compte als efectes de modificar els actius ponderats per risc per determinar la xifra de capital principal necessària. En tot cas, les entitats que optin per portar a terme alguna d'aquestes operacions han de preveure, així mateix, en la seva estratègia de compliment dels requeriments de capital, mesures alternatives per al supòsit que les operacions esmentades finalment no s'arribin a executar. Entre les mesures alternatives esmentades es pot incloure la sol·licitud de suports financers al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, en tant que entitat encarregada de gestionar els processos de reestructuració de les entitats de crèdit i de reforç dels recursos propis d'acord amb el que preveu el Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforç dels recursos propis de les entitats de crèdit.

En cas que el pla de compliment que preveu aquest article prevegi la captació de recursos de tercers, també s'hi han d'incloure mesures alternatives per al supòsit que els recursos esmentats finalment no s'arribin a obtenir. Entre les mesures alternatives esmentades es pot incloure la sol·licitud de suports financers al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.

En cas que l'entitat o el grup consolidable d'entitats de crèdit en qüestió no consideri viable una altra opció per assolir el capital principal que li resulti exigible que sol·licitar suports financers públics, així ho ha d'indicar en l'estratègia de compliment dels requeriments de capital que presenti al Banc d'Espanya i els recursos addicionals necessaris els ha de subministrar el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària. Les entitats o grups consolidables d'entitats que estiguin en aquesta situació disposen d'un termini d'un mes des que van presentar l'estratègia de compliment dels requeriments de capital davant el Banc d'Espanya per presentar el pla de recapitalització al qual es refereix l'article 9 del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforç dels recursos propis de les entitats de crèdit.

En cas que les mesures previstes prevegin una sol·licitud, ja sigui immediata o subjecta a condició, de suport financer al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, el Banc d'Espanya ha de comunicar aquesta circumstància al Fons que pot comprometre l'aportació dels recursos sol·licitats amb la condició que es compleixin els tràmits i requisits normativament exigibles.

4. De conformitat amb el que preveu l'apartat segon d'aquest article, les entitats han d'executar les mesures previstes abans del 30 de setembre de 2011. No obstant això, si, a causa de qüestions relacionades amb les operacions i tràmits que s'hagin de portar a terme i els terminis corresponents, alguna entitat preveïés no poder executar les mesures esmentades en el termini esmentat, ho ha de comunicar al Banc d'Espanya, almenys, amb 20 dies d'antelació a la data esmentada justificant els motius del retard. El Banc d'Espanya, en consideració a les raons i circumstàncies exposades per l'entitat i, sempre que d'acord amb la documentació justificativa aportada consideri que és raonablement previsible que les mesures previstes en el Pla de compliment s'han de portar a terme, pot concedir un ajornament del termini per executar les mesures esmentades. Aquest ajornament mai pot ser superior a tres mesos.

En el cas de processos d'admissió a negociació d'accions, almenys hi ha d'haver un acord de l'òrgan plenari o d'administració competent a aquest efecte a l'entitat emissora que hagi de servir de base a la sol·licitud d'admissió, amb un calendari detallat d'execució, i haver-se atorgat a una o diverses entitats directores el mandat al qual es refereix l'article 35 del Reial decret 1310/2005, de 4 de novembre, pel qual es desplega parcialment la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en matèria d'admissió a negociació de valors en mercats secundaris oficials, d'ofertes públiques de venda o subscripció. En aquest cas

el Banc d'Espanya pot prorrogar el termini d'execució amb caràcter excepcional fins al primer trimestre de l'any 2012.

5. Sense perjudici del que preveu l'article 3 d'aquest Reial decret llei, l'incompliment de les obligacions que preveu aquesta disposició és constitutiu d'infracció molt greu i sancionat de conformitat amb el que preveu la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

Les restriccions que preveu l'apartat 3 de l'article 1 i el règim sancionador recollit a l'article 3 no s'han d'aplicar a les entitats fins que s'hagi executat, en els termes previstos en aquesta disposició, l'estratègia de compliment.

6. Les entitats integrades en un sistema institucional de protecció d'acord amb el que disposa l'article 8.3.d) de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers han d'adoptar, en l'àmbit individual, els acords que requereixi el compliment de l'estratègia i el calendari de recapitalització.

7. La comercialització de títols en compliment del que preveu aquest article s'ha de produir, en tot cas, de conformitat amb els criteris que estableixi la Comissió Nacional del Mercat de Valors per assegurar l'adequada protecció dels inversors. Addicionalment, en cas que una part de l'emissió es comercialitzi entre la clientela detallista, s'ha de requerir la sol·licitud d'admissió a negociació en un mercat secundari oficial.

Disposició transitòria segona. Règim de preferents en circulació.

Les participacions preferents la subscripció de les quals hagi estat acordada pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei s'han de regir segons el règim vigent en el moment de la seva subscripció o en la data en què la subscripció esmentada va ser acordada pel Fons, així com per les condicions i els compromisos de l'escriptura d'emissió corresponent

En cas que les participacions esmentades hagin estat emeses directament per una caixa d'estalvis i aquesta, posteriorment, traspassi la seva activitat financera a un banc de conformitat amb el que preveuen els articles 5 o 6 del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, la convertibilitat d'aquestes s'entén referida a accions del banc al qual aquella traspassi la seva activitat financera.

Disposició transitòria tercera. Computabilitat com a capital principal de determinats instruments de deute obligatòriament convertibles.

1. Els instruments de deute emesos amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei que disposin de clàusules en virtut de les quals siguin obligatòriament convertibles en accions ordinàries abans del 31 de desembre de 2014 han d'integrar el capital principal previst a l'article 2 d'aquest Reial decret llei.

2. Els instruments de deute emesos amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, que disposin de clàusules en virtut de les quals siguin obligatòriament convertibles en accions ordinàries, han d'integrar el capital principal previst a l'article 2 d'aquest Reial decret llei sempre que compleixin les condicions següents:

a) prevegin la seva obligatòria conversió com a molt tard el 31 de desembre de 2014 o, abans de la data esmentada, en cas de sanejament o reestructuració de l'entitat o del seu grup;

b) la relació de conversió estigui determinada en el moment de l'emissió dels instruments de deute;

c) l'emissor, discrecionalment, pugui decidir en qualsevol moment l'impagament del cupó meritat sempre que la seva situació de solvència o la del seu grup així ho requereixi;

d) no continguin cap característica que impedeixi el seu registre com a instrument de capital dins del patrimoni net de l'entitat; i,

e) la seva comercialització es realitzi d'acord amb els criteris que estableixi la Comissió Nacional del Mercat de Valors per assegurar l'adequada protecció dels inversors i, en concret, l'efectivitat de la relació de conversió que es proposi als inversors. Addicionalment, en cas que una part de l'emissió es comercialitzi entre la clientela detallista, s'ha de requerir la sol·licitud d'admissió a negociació, tant de l'instrument de deute com del títol de capital, en un mercat secundari oficial.

Els contractes o fullets d'emissió corresponents, així com qualsevol modificació de les seves característiques, s'han de remetre al Banc d'Espanya a fi de qualificar-ne la computabilitat com a capital principal.

3. Als efectes exclusius del compliment dels requeriments de capital principal exigits en aquest Reial decret llei, els instruments als quals es refereix aquesta disposició no poden representar més del 25% del capital principal tal com defineix l'article 2.

Disposició transitòria quarta. Règim transitori de les operacions de recapitalització d'entitats.

El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot adquirir els títols emesos per les entitats de crèdit que, a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, sense incórrer en les circumstàncies de l'article 6 del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, hagin iniciat la negociació a l'efecte de sol·licitar al Fons la seva adquisició per al reforç dels seus recursos.

Les adquisicions esmentades es poden referir a participacions preferents convertibles en accions o quotes participatives i se'ls ha d'aplicar «mutatis mutandis» el règim que preveu l'article 10 del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Es deroguen qualsevol altres normes del mateix rang o inferior en el que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. Modificació del Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

U. Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2011, es modifica l'article 67 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«Article 67. Definició del grup fiscal. Societat dominant. Societats dependents.

1. S'entén per grup fiscal el conjunt de societats anònimes, limitades i comanditàries per accions, així com les entitats de crèdit a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article, residents en el territori espanyol format per una societat dominant i totes les societats que en depenen.

2. S'entén per societat dominant la que compleixi els requisits següents:

a) Tenir alguna de les formes jurídiques que estableix l'apartat anterior o, si no, tenir personalitat jurídica i estar subjecta i no exempta a l'impost sobre societats. Els establiments permanents d'entitats no residents situats en el territori espanyol poden ser considerats societats dominants respecte de les societats les participacions de les quals hi estiguin afectes.

b) Que tingui una participació, directa o indirecta, com a mínim, del 75 per 100 del capital social d'una altra societat o societats el primer dia del període impositiu en què sigui aplicable aquest règim de tributació, o, com a mínim, del 70 per 100 del capital social, si es tracta de societats les accions de les quals estiguin admeses a negociació en un mercat regulat. Aquest últim percentatge també és aplicable quan es tinguin participacions indirectes en altres societats sempre que s'arribi a el

percentatge esmentat a través de societats dependents les accions de les quals estiguin admeses a negociació en un mercat regulat.

c) Que la participació esmentada es mantingui durant tot el període impositiu.

El requisit de manteniment de la participació durant tot el període impositiu no és exigible en el supòsit de dissolució de l'entitat participada.

d) Que no sigui dependent de cap altra de resident en el territori espanyol, que compleixi els requisits per ser considerada com a dominant.

e) Que no estigui sotmesa al règim especial de les agrupacions d'interès econòmic, espanyoles i europees, i d'unions temporals d'empreses.

f) Que, si es tracta d'establiments permanents d'entitats no residents en el territori espanyol, aquestes entitats no siguin dependents de cap altra de resident en el territori espanyol que compleixi els requisits per ser considerada com a dominant i resideixin en un país o territori amb el qual Espanya tingui subscrit un conveni per evitar la doble imposició internacional que contingui clàusula d'intercanvi d'informació.

3. S'entén per societat dependent aquella sobre la qual la societat dominant posseeixi una participació que compleixi els requisits que contenen els paràgrafs b) i c) de l'apartat anterior.

També tenen aquesta mateixa consideració les entitats de crèdit integrades en un sistema institucional de protecció a què es refereix la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, sempre que l'entitat central del sistema formi part del grup fiscal i sigui del 100 per cent la posada en comú dels resultats de les entitats integrants del sistema i que el compromís mutu de solvència i liquiditat entre les esmentades entitats assoleixi el 100 per cent dels recursos propis computables de cadascuna d'elles. Es consideren complerts tals requisits en els sistemes institucionals de protecció a través de l'entitat central dels quals, de manera directa o indirecta, diverses caixes d'estalvis de manera concertada exerceixen en exclusiva el seu objecte com a entitats de crèdit, tal com disposa l'apartat 4 de l'article 5 del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis.

4. No poden formar part dels grups fiscals les entitats en les quals es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Que estiguin exemptes d'aquest impost.

b) Que en tancar-se el període impositiu estiguin en situació de concurs, o incurses en la situació patrimonial prevista a l'article 260.1.4t del Text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, encara que no tinguin la forma de societats anònimes, llevat que abans que conclougui l'exercici en el qual s'aproven els comptes anuals aquesta última situació hagi estat superada.

c) Les societats dependents que estiguin subjectes a l'impost sobre societats a un tipus de gravamen diferent del de la societat dominant.

d) Les societats dependents la participació de les quals s'assoleixi a través d'una altra societat que no compleixi els requisits establerts per formar part del grup fiscal.

e) Les societats dependents l'exercici social de les quals, determinat per imperatiu legal, no es pugui adaptar al de la societat dominant.

5. El grup fiscal s'ha d'extingir quan la societat dominant perdi aquest caràcter.

Dos. Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2011, s'afegeix la disposició transitòria trenta-tresena al Text refós de la Llei de l'impost sobre

societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria trenta-tresena. Règim de consolidació fiscal dels grups formats per entitats de crèdit integrants d'un sistema institucional de protecció i dels grups resultants de l'exercici indirecte de l'activitat financera de les caixes d'estalvis.

1. Als efectes de l'aplicació del règim de consolidació fiscal que estableix el capítol VII del títol VII d'aquesta Llei, en la constitució de grups la societat dominant dels quals sigui l'entitat central d'un sistema institucional de protecció a què es refereix la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, s'han de tenir en consideració les especialitats següents:

a) Es pot aplicar el règim esmentat des de l'inici del període impositiu corresponent a l'exercici 2011 o, si és posterior, des de l'inici del període impositiu en què es constitueixi el sistema institucional de protecció. L'opció i la comunicació per l'aplicació de el règim esmentat, a què es refereix l'article 70 d'aquesta Llei, s'ha de fer dins el termini que finalitza el dia en què conclogui el període impositiu esmentat.

S'han d'incloure en el grup en aquest mateix període impositiu les societats que compleixin les condicions que estableix l'article 67.2.a) d'aquesta Llei, de les quals les participacions representatives del seu capital social s'hagin aportat a l'entitat central en compliment del pla d'integració del sistema i l'entitat esmentada mantingui la participació fins que conclogui aquest període impositiu, a través d'operacions acollides al règim fiscal que estableix el capítol VIII del títol VII d'aquesta Llei o al règim que estableix l'article 7.1 del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, i tinguin la consideració de societats dependents de l'entitat de crèdit aportant, com a conseqüència que aquesta última entitat tributava en aquest règim especial com a societat dominant.

b) Quan les entitats de crèdit que s'integren com a societats dependents en el grup fiscal la dominant del qual és l'entitat central estiguin tributant en el règim de consolidació fiscal com a dominants, encara que s'extingeixin aquests grups, no s'han d'incorporar les eliminacions a què es refereix la lletra a) de l'article 81.1 d'aquesta Llei, que es corresponguin amb operacions realitzades per entitats que s'integren en aquell altre grup fiscal com a societats dependents. Els resultats eliminats s'incorporen a la base imposable d'aquest altre grup fiscal en els termes que estableix l'article 73 d'aquesta Llei.

c) Les bases imposables negatives pendents de compensar per les entitats de crèdit que compleixin les condicions establertes en el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 67 d'aquesta Llei, que s'integren com a societats dependents en el grup fiscal la dominant del qual és l'entitat central, poden ser compensades en la base imposable del grup, en els termes que estableix l'article 74.2 d'aquesta Llei, amb el límit de la base imposable individual de l'entitat central o de l'entitat bancària a la qual, al seu torn, l'entitat central hagi aportat tot el seu negoci financer, amb la condició que les caixes d'estalvis i, si s'escau, l'entitat central, amb posterioritat a l'aportació, no duguin a terme activitats econòmiques i les seves rendes es limitin als rendiments procedents de les participacions en el capital d'altres entitats en les quals participin. El tractament esmentat no s'ha de veure afectat pel fet que l'aportació del negoci financer no inclogui determinats actius i passius com a conseqüència de l'existència d'alguna condició que impossibiliti l'aportació.

Això s'ha d'aplicar fins i tot en cas que l'entitat bancària quedi exclosa del grup en el qual la dominant és l'entitat central, fins i tot en el supòsit d'extinció del grup.

d) Les deduccions en la quota pendents d'aplicar per les entitats de crèdit que compleixin les condicions establertes en el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 67 d'aquesta Llei, que s'integren com a societats dependents en el grup fiscal la dominant del qual és l'entitat central, es poden deduir en la quota íntegra d'aquest grup fiscal amb el límit que hagi correspost en el règim individual de tributació a l'entitat central o a l'entitat bancària a la qual, al seu torn, l'entitat central hagi aportat tot el seu negoci financer, amb la condició que les caixes d'estalvis i, si s'escau, l'entitat central, amb posterioritat a l'aportació, no duguin a terme activitats econòmiques i les seves rendes es limitin als rendiments procedents de les participacions en el capital d'altres entitats en les quals participin. El tractament esmentat no s'ha de veure afectat pel fet que l'aportació del negoci financer no inclogui determinats actius i passius com a conseqüència de l'existència d'alguna condició que impossibiliti l'aportació.

Això s'ha d'aplicar fins i tot en cas que l'entitat bancària quedi exclosa del grup en el qual la dominant és l'entitat central, fins i tot en el supòsit d'extinció del grup.

e) Quan es transmetin actius i passius a l'entitat central per part de les entitats de crèdit com a societats dependents del grup la dominant del qual és l'entitat central, com a conseqüència de la constitució i ampliació del sistema institucional de protecció, havent-se realitzat aquesta transmissió mitjançant operacions acollides al règim fiscal que estableix el capítol VIII del títol VII d'aquesta Llei o al règim que estableix l'article 7.1 del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, les rendes generades amb anterioritat a la transmissió esmentada imputables a aquests actius i passius s'han d'imputar a l'entitat central d'acord amb el que preveuen les normes mercantils.

El que estableixen les lletres c) i d) anteriors també és aplicable en cas que amb posterioritat a la constitució del sistema institucional de protecció, l'entitat central passi a tenir la consideració de dependent d'un altre grup que tributi en el règim de consolidació fiscal.

2. Als efectes de l'aplicació tant del règim fiscal que estableix l'article 7.2 del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, com del règim fiscal que estableix el capítol VIII del títol VII d'aquesta Llei al qual s'han acollit transmissions d'actius i passius realitzades entre entitats de crèdit en compliment dels acords d'un sistema institucional de protecció, la no-integració de rendes a què es refereixen els dos règims fiscals ha d'incloure, si s'escau, les eliminacions que hagin de ser incorporades en la base imposable del grup fiscal conseqüència d'aquelles transmissions, en el supòsit que aquests actius i passius formin part del patrimoni d'entitats integrants d'un grup que estigui tributant segons el règim de consolidació fiscal.

3. En el cas d'exercici indirecte de l'activitat financera de les caixes d'estalvis d'acord amb el que preveu l'article 5 del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, la caixa d'estalvis i l'entitat bancària a la qual aquella porti tot el seu negoci financer, poden aplicar el règim de consolidació fiscal que regula el capítol VII del títol VII d'aquesta Llei des de l'inici del període impositiu corresponent a l'exercici en el qual es faci l'esmentada aportació, sempre que es compleixin els requisits establerts per fer-ho a l'article 67 d'aquesta Llei. L'opció i la comunicació per l'aplicació de l'esmentat règim, a què es refereix l'article 70 d'aquesta Llei, s'ha de fer dins el termini que finalitza el dia en què conclou el període impositiu esmentat.

En l'aplicació d'aquest règim s'han de tenir en consideració les especialitats següents:

a) S'han d'incloure en el grup en aquest mateix període impositiu les societats que compleixin les condicions que estableix l'article 67.2.a) d'aquesta Llei, de les quals les participacions representatives del seu capital social s'hagin aportat a l'entitat bancària i aquesta entitat mantingui la participació fins que conclogui aquest període impositiu, a través d'operacions acollides al règim fiscal que estableix el capítol VIII del títol VII d'aquesta Llei, i tinguin la consideració de societats dependents

de la caixa d'estalvis aportant, com a conseqüència que aquesta última entitat tributava en aquest règim especial com a societat dominant.

b) Les bases imposables negatives pendents de compensar per la caixa d'estalvis aportant, estigui tributant o no en el règim de consolidació fiscal com a dominant, es poden compensar en la base imposable del grup, amb el límit de la base imposable individual de l'entitat bancària, en els termes que estableix l'article 74.2 d'aquesta Llei, amb la condició que la caixa d'estalvis, amb posterioritat a l'aportació, no dugui a terme activitats econòmiques i les seves rendes es limitin als rendiments procedents de les participacions en el capital d'altres entitats en les quals participin. El tractament esmentat no s'ha de veure afectat pel fet que l'aportació del negoci financer no inclogui determinats actius i passius com a conseqüència de l'existència d'alguna condició que impossibiliti l'aportació.

Això s'ha d'aplicar fins i tot en cas que l'entitat bancària quedi exclosa del grup en el qual la dominant és la caixa d'estalvis, fins i tot en el supòsit d'extinció del grup.

c) Les deduccions en la quota pendents d'aplicar per la caixa d'estalvis aportant, estigui tributant o no en el règim de consolidació fiscal com a dominant, es poden deduir en la quota íntegra d'aquest grup fiscal amb el límit que hagi correspost a l'entitat bancària en el règim individual de tributació, amb la condició que la caixa d'estalvis, amb posterioritat a l'aportació, no dugui a terme activitats econòmiques i les seves rendes es limitin als rendiments procedents de les participacions en el capital d'altres entitats en les quals participin. El tractament esmentat no s'ha de veure afectat pel fet que l'aportació del negoci financer no inclogui determinats actius i passius com a conseqüència de l'existència d'alguna condició que impossibiliti l'aportació.

Això s'ha d'aplicar fins i tot en cas que l'entitat bancària quedi exclosa del grup en el qual la dominant és la caixa d'estalvis, fins i tot en el supòsit d'extinció del grup.

d) Quan l'aportació de la totalitat del negoci financer es realitzi mitjançant operacions acollides al règim fiscal que estableix el capítol VIII del títol VII d'aquesta Llei, les rendes generades amb anterioritat a aquesta aportació imputables a aquests actius i passius, s'han d'imputar a l'entitat bancària d'acord amb el que preveuen les normes mercantils.

4. Quan, en el cas dels grups a què es refereixen els apartats 1 i 3 anteriors que estiguin tributant en el règim de consolidació fiscal, en quedés exclosa l'entitat bancària mitjançant la qual les caixes d'estalvis realitzen l'exercici indirecte de la seva activitat financera o a la qual han aportat tot el seu negoci financer, fins i tot en els supòsits d'extinció de l'esmentat grup fiscal, el que estableix la lletra a) de l'article 81.1 d'aquesta Llei s'ha d'aplicar amb les especialitats següents:

a) Si l'entitat bancària a través de la qual les caixes d'estalvis realitzen l'exercici indirecte de la seva activitat financera o a la qual han aportat tot el seu negoci financer, manté participacions en entitats que compleixin les condicions que estableix l'article 67.3 d'aquesta Llei, l'entitat bancària i les seves participades que compleixin els requisits per fer-ho poden aplicar el règim de consolidació fiscal des de l'inici del període impositiu en què tingui lloc l'exclusió esmentada. L'opció i comunicació per l'aplicació del règim esmentat, a què es refereix l'article 70 d'aquesta Llei, s'ha de fer dins el termini que finalitza el dia en què conclou el període impositiu esmentat. En aquest cas, els resultats eliminats s'han d'incorporar a la base imposable d'aquest altre grup fiscal en els termes que estableix l'article 73 d'aquesta Llei, sempre que s'integrin en el grup esmentat les entitats que hagin intervingut en les operacions que hagin generat tals resultats.

b) Quan es compleixi el que estableix la lletra a) anterior, però no s'integrin en l'esmentat grup alguna de les entitats que hagin intervingut en les operacions que hagin generat els resultats eliminats, tals resultats s'han d'incorporar en els termes que estableix l'article 73 d'aquesta Llei, en la base imposable del grup persistent en el qual es va generar la renda que va ser, al moment oportú, objecte de l'eliminació, amb la condició que tant l'altra entitat que no forma part del grup fiscal al qual

pertanyi l'entitat bancària, com aquesta última entitat formin part d'un mateix grup a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç en el qual la dominant sigui l'entitat central d'un sistema institucional de protecció o la caixa d'estalvis que, en els dos casos, hagin aportat tot el seu negoci financer a l'entitat bancària.

Tres. Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2010, s'afegeix la disposició transitòria trenta-quatrena al Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria trenta-quatrena. *Règim fiscal en l'exercici 2010 de les entitats de crèdit integrants d'un sistema institucional de protecció.*

Als únics efectes de determinar la base imposable del període impositiu corresponent a l'exercici 2010 de les caixes d'estalvis i de l'entitat central integrants d'un sistema institucional de protecció que s'hagi constituït en l'exercici esmentat, en els termes que estableix la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, sempre que sigui del 100 per cent la posada en comú dels resultats de les entitats integrants del sistema i que el compromís mutu de solvència i liquiditat entre les entitats esmentades assoleixi el 100 per cent dels recursos propis computables de cadascuna, no tenen la consideració de despesa deduïble i d'ingrés computable, segons escaigui, a les caixes d'estalvis i a l'entitat central, les despeses i els ingressos comptabilitzats per aquestes entitats com a conseqüència de la posada en comú dels resultats de les entitats integrants del sistema.

Disposició final segona. *Extensió del règim d'administradors socials.*

Són aplicables als vocals dels consells d'administració de les caixes d'estalvis els deures dels administradors socials que estableixen els articles 225 a 232 del Text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

Disposició final tercera. *Facultats de desplegament.*

S'habilita el Banc d'Espanya per aprovar les disposicions necessàries per a la definició del concepte de finançament majorista que preveu l'article 1.2.a) d'aquest Reial decret llei.

Disposició final quarta. *Títols competencials.*

Amb l'excepció de la disposició final primera, aquest Reial decret llei es dicta de conformitat amb el que preveu l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances i bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

La disposició final primera es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre hisenda general i deute de l'Estat.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 18 de febrer de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO